

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ ΣΤΗΝ ΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ

Του Γεώργιου Βυθούλκα

Μετάφραση:Tierra

www.tierra.org.gr

Ο νόμος της ζούγκλας είναι ακόμη ευρέως αποδεκτός από την συμβατική ιατρική του σήμερα.

Οι εναλλακτικές θεραπείες παρέχουν μια μη-βίαιη μη-επιθετική λύση στην θεραπευτική.

Θα αξιοποιήσουν αυτήν την προσφορά οι ιατρικές αρχές;

Με τον ίδιο τρόπο που οι σύγχρονες κοινωνίες μας ασκούνε ή ανέχονται τον νόμο της ζούγκλας στις κοινωνικές και στρατιωτικές τους σχέσεις, με τον ίδιο τρόπο ανέχονται τον ίδιο νόμο στην συμβατική ιατρική. Είτε μας αρέσει είτε όχι η συμβατική ιατρική εφαρμόζει τον νόμο του δυνατού, τον νόμο της ζούγκλας όταν προσπαθεί να σκοτώσει τα βακτήρια με όλο και πιο δυνατά φάρμακα τα οποία έχουν την ίδια στιγμή παρενέργειες με το να σκοτώνουν ωφέλιμα βακτήρια ή με το να ζημιώνουν χρήσιμες λειτουργίες του οργανισμού.

Εδώ είναι η λογική αυτού του ισχυρισμού:

Ο νόμος που υπάρχει στο φυσικό κόσμο εκφράζεται μέσα από τον "νόμο του ισχυρού" ή τον "νόμο της ζούγκλας" όπως εκφράζεται πιο γραφικά.

Αν εγκαταλείψουμε έναν κήπο στον οποίο καλλιεργούσαμε χρήσιμα οπωροφόρα δέντρα παρατηρούμε αυτόν τον "νόμο" σε δράση, μέσα σε λίγα χρόνια αυτά τα εξελισσόμενα είδη δέντρων γίνονται πιο αδύνατα και τελικά πεθαίνουν. Η φύση δεν ενδιαφέρεται για τον εξευγενισμό των ειδών, την εξέλιξη τους ή στο να τα κάνει πιο χρήσιμα στους ανθρώπους. Αντίθετα, σύμφωνα με τον δεύτερο νόμο της θερμοδυναμικής η φύση πάντα τείνει στην εντροπία, φέρνει μια χαοτική κατάσταση, αδράνεια και το χαμηλότερο επίπεδο συνείδησης. Η ανθρώπινη κοινωνία, απ' την άλλη πλευρά από καιρό αποφάσισε να αντιταχθεί σε αυτόν τον "νόμο τη φύσης" και θέσπισε τον **ηθικό νόμο** όπου το "σωστό", το "χρήσιμο" και το "δίκαιο", πρέπει να επικρατήσει σύμφωνα με τις ανθρώπινες αξίες. Η βοήθεια στον αδύνατο και σε αυτόν που έχει ανάγκη, η αλληλοβοήθεια, η ατομική ελευθερία, ο αλληλοσεβασμός και ο σεβασμός των νόμων, θεωρήθηκαν οι σωστές αποφάσεις για τον άνθρωπο. **Όλη αυτή η προσπάθεια** ήταν το αποτέλεσμα μιας επώδυνης ανθρώπινης εμπειρίας καθ' όλη την ιστορία, ακριβώς έτσι ώστε **να μην αφήσει** τον "νόμο της ζούγκλας" να επικρατήσει στην ανθρωπότητα. Όλες αυτές οι ιδέες εδραιώθηκαν όχι μόνο για να κάνουν δυνατή την επιβίωση του ανθρώπινου είδους, αλλά επίσης για να δώσουν την πιθανότητα της εξέλιξης και της πνευματικής ανάπτυξης. Οι άνθρωποι είναι τα μόνο πλάσματα στον κόσμο που έχουν την δυνατότητα στο να διαλέξουν να **δημιουργήσουν** ή να **καταστρέψουν**. Η τεχνολογική πρόοδος θα έπρεπε επομένως να ήταν ένα μέσο βοήθεια στην εξέλιξη των ανθρώπων και να μην γίνει το μέσο καταστροφής τους, όπως βλέπουμε σήμερα να συμβαίνει στον κόσμο.

Οι άνθρωποι έχουν τη δυνατότητα να καταστρέψουν την ανθρώπινη φυλή, να την αφανίσουν από προσώπου γης.

Είναι λοιπόν προφανές ότι όσο δεν εφαρμόζονται οι ηθικοί νόμοι, ο κόσμος δεν θα προχωρήσει προς την εξέλιξη και τη δημιουργία ενός «νέου ανθρώπου με υψηλότερη συνείδηση», αλλά αντίθετα θα προχωρήσει σε μια χαοτική και ηθικά υποβαθμισμένη διαδικασία όπου τελικά θα επικρατήσει ο νόμος της ζούγκλας και θα είναι εγγυημένη η καταστροφή του ανθρώπινου γένους. Αμέτρητα σοφά άτομα σε όλη την ιστορία αντιστάθηκαν σε αυτόν τον νόμο της ζούγκλας προσπαθώντας να ανυψώσουν την ανθρώπινη συνείδηση και να κάνουν τις κοινωνίες να συνειδητοποιήσουν τους κινδύνους μιας τέτοιας νοοτροπίας και μεθοδολογιών. Εκτός από τα όπλα μαζικής καταστροφής μέσα από τα οποία μπορεί να γίνουμε μάρτυρες της καταστροφικής επίδρασης του νόμου της ζούγκλας εν δράσει, τη δεύτερη χειρότερη εφαρμογή αυτού του νόμου τη βλέπουμε στη συμβατική ιατρική μέσω της χρήσης χημικών φαρμάκων.

Το ερώτημα είναι: είναι σωστό να πιστεύουμε ότι μία από τις κύριες πηγές καταστροφής του ανθρώπινου γένους είναι η άλογη χρήση χημικών φαρμάκων; εάν η απάντηση είναι ναι, τότε πρέπει να δούμε τι μπορεί να γίνει προκειμένου να αποτραπεί από αυτήν τη λανθασμένη πορεία δράσης.

Η πρακτική των συμβατικών θεραπευτικών που περιλαμβάνει τη ρίψη μιας «βόμβας» με τη μορφή αντιβιοτικού ή αντιμυκητιασικού ή ορμονικού ή χημειοθεραπευτικού φαρμάκου στο ανθρώπινο σώμα έχει αποδειχθεί επικίνδυνη και έχει αποδειχθεί μέσω αμέτρητων ερευνητικών εργασιών ότι έχει τρομερές μακροπρόθεσμες συνέπειες για τον ανθρώπινο οργανισμό που δέχεται μια τέτοια βόμβα. Εάν όλοι συμφωνείτε ότι έχουμε μεγάλο πρόβλημα για την ανθρωπότητα, όπου η χρήση των επιθετικών φαρμάκων έχει καταλυθεί στον εκφυλισμό του ανθρώπινου οργανισμού, τότε πρέπει να δούμε αν πρέπει να βρούμε πιο ειρηνικές, μη βίαιες μεθόδους για τη θεραπεία των ανθρώπινων ασθενειών. Στις τάξεις μας όλα τα λογικά άτομα-επαγγελματίες της ομοιοπαθητικής γνωρίζουν ότι υπάρχει μια τέτοια μεθοδολογία αλλά γνωρίζουν επίσης ότι δεν μπορούμε να μεταμορφώσουμε τη συμβατική δομή της ιατρικής ξαφνικά ή εν μία νυκτί χωρίς την κατάλληλη προετοιμασία για τη μετάβαση. Γνωρίζουμε επίσης ότι τα συμβατικά επιθετικά φάρμακα είναι σε ορισμένες περιπτώσεις απαραίτητα για τη μείωση του πόνου, ειδικά στα τελικά στάδια χρόνιων ασθενειών. Είναι λοιπόν καθήκον μας να δείξουμε στον κόσμο μέσω αμέτρητων άρθρων και ερευνών την απόδειξη του εκφυλισμού του ανθρώπινου οργανισμού μέσω της χρήσης χημικών ουσιών και να ευαισθητοποιήσουμε τους ανθρώπους για τη δυνατότητα καλύτερων τρόπων, μη βίαιης θεραπείας ασθενειών. Η επιτυχία έγκειται στο να δείξουμε στις ιατρικές αρχές - οι οποίες μέχρι στιγμής αρνούνται να εξετάσουν τα γεγονότα - ότι υπάρχει μια εναλλακτική λύση και ότι αυτή η εναλλακτική λύση είναι αποτελεσματική και χρήσιμη. Χρειαζόμαστε τη συνεργασία της υπάρχουσας ιατρικής δομής για να δείξουμε σε αυτούς και στον εαυτό μας πού βρίσκονται τα όρια των διαφορετικών εναλλακτικών λύσεων, όπως ο βελονισμός της ομοιοπαθητικής και η οστεοπαθητική. Υπάρχουν στατιστικές που δείχνουν ότι οι άνθρωποι καταφεύγουν σε εκατομμύρια σε τέτοιες εναλλακτικές μεθόδους και είναι ικανοποιημένοι σε αντίθεση με τη συμβατική ιατρική, αλλά δεν φαίνεται να υπάρχει καμία αντίδραση, κανένα σήμα αντίληψης από τις ιατρικές αρχές ή από τα υπουργεία υγείας.

Ποιος είναι ο λόγος? Αδράνεια? Προσωπικό συμφέρον; Φόβος απώλειας θέσεων εξουσίας; Ανασφάλεια? Σύμπλεγμα κατωτερότητας? Αντίσταση από τη φαρμακοβιομηχανία; Μπορεί να είναι όλες αυτές οι παράμετροι μαζί;

Το σίγουρο είναι ότι η εναλλακτική παρά την μέχρι τώρα εξαιρετικά χρήσιμες υπηρεσίες στην ανθρωπότητα παραμένει στο περιθώριο και μακριά από τις συμβατικές ιατρικές σχολές. Η εξαίρεση έρχεται στην Ευρώπη από την τελευταία προσπάθεια της ιταλικής κυβέρνησης να εφαρμόσει τους σχετικούς νόμους και να αποδεχτεί επίσημα τις εναλλακτικές. Αλλά αν η εναλλακτική ήταν σε θέση να παρέχει τόσο σημαντικές υπηρεσίες στην άρρωστη ανθρωπότητα μέχρι τώρα, χωρίς να έχει πραγματικά καλές εκπαιδευτικές εγκαταστάσεις ή δομές, είναι καιρός οι υγειονομικές αρχές να λάβουν δραστικά μέτρα για να εφαρμόσουν την εναλλακτική λύση σε πιο επίσημο και ελεγχόμενο εκπαιδευτικά προγράμματα που θα παρέχουν το μέγιστο όφελος αυτών των εναλλακτικών στην ανθρωπότητα.